

Tillbaka till Jesus

Samtalsmaterial för husgrupper, Korskyrkan, Borås, ht 2009, M Nilsson.

Samling 1: "Jag är..."

Öppning

I skrivande stund ligger en bok med titeln "Om Jesus" högst upp på listorna över sålda böcker i Sverige. Detta trots att vårt land så ofta sägs vara ett av de (kanske t.o.m. det mest) sekulariserade länderna i världen. Och ändå fortsätter samtalet om honom, som tydligen också fortsätter att beröra oss djupt. Men vad sa han själv Jesus? Knappast någon fråga kan väl vara viktigare för en kristen människa än den. Frågan är ju inte bara OM vi tror på honom, utan förstås också VAD vi tror om Jesus.

Läsning

Joh 4:7-26

Studium och samtal

Samtalet vid brunnen liknar en soluppgång. Det börjar försiktigt och trevande, som ett samtal om väder och vind, eller åtminstone om vatten och törst. Men steg för steg väljer Jesus att visa vem han är för kvinnan. Till sist låter han täckelset falla helt, Joh 4:25-26: Kvinnan sade: "Jag vet att Messias kommer" (alltså den Smorde) "och när han kommer skall han låta oss veta allt." Jesus sade till henne:

"Det är jag, den som talar till dig."

- Det är jag, svarade Jesus. Orden är oerhört laddade. De anknyter oblygt till en gammal bibeltext. Läs 2 Mos 3 Mos 3:1-14.

Detta är en kallelsetext. Gud kallar Moses till ett viktigt specialuppdrag: att befria Israels folk. Uppdraget var oerhört svårt. Moses skulle få gå till Faraos och utmana honom. Han skulle få sätta sitt liv på spel. Moses möte med Faraos skulle också bli ett möte med hans eget förgångna. Han hade en gång flytt från Egypten. Nu kom Gud ifatt. Nu kunde inte Moses fly längre. Men varifrån skulle han få sin frimodighet, för att inte tala om sin auktoritet? Moses frågar Gud: - Vem är du? Vad svarar Gud?

Guds svar går igen i Jesu ord till kvinnan vid brunnen. På vilket sätt? Vad är det alltså Jesus säger till henne? Vad är det han gör anspråk på? Jämför detta med de religiösa ledarnas reaktion i Joh 5:18.

I Joh 8:48-59 hamnar Jesus i ytterligare en diskussion med sina motståndare. Vad säger han om sig själv?

I Joh 18:4-8 berättas det om hur man kommer för att gripa Jesus. Vad svarar Jesus på deras fråga? Vad händer? Hur uppfattar du detta?

I Mark 14:60-64 frågar översteprästen Jesus om han är Messias? Vad svarar Jesus? Hur reagerar översteprästen? Varför?

- Jag är... - Det är jag... På hebreiska bildar orden gudsnamnet JHVH. (Gamla Testamentet skrevs utan vokaler. Så var den tidens hebreiska skriftspråk uppbyggt.)

JHVH... vi uttalar det Jahve. De gamla judarna vågade knappast uttala det alls. När man läste JHVH i sin bibel utlästes det istället, Adonai, som är ett annat av Guds namn, och som betyder Herre.

- Jag är.. JHVH... för den tidens lärda teologer var detta klartext. Jesus hade stora anspråk. Messianska anspråk.

Författaren C.S. Lewis skrev: *Jag ska här försöka få människor att avhålla sig att säga sådana dumheter om Jesus som till exempel: "Jag kan mycket väl acceptera att Jesus var en klanderfri lärare, men däremot vägrar jag godta det han säger om sin gudomliga natur." Det påståendet kan aldrig vara korrekt. En person som bara var en människa och sa sådana här saker kan omöjligt vara en lärare av någon större kvalitet... Antingen var, och är, den mannen Guds son, eller så var han tokig eller något ännu värre... Du kan behandla honom som en galning och spärra in honom, du kan spotta på honom och avrätta honom för att han är en ond ande eller också sjunka ned vid hans fötter och erkänna honom som Gud och Herre. (C.S. Lewis)*

Jesu anspråk ger oss inget spelrum. Antingen måste vi tro honom eller så får vi förkasta honom. Man kan inte bara nöja sig med att säga att han är ganska intressant eller att han sa ett och annat som var tänkvärt. Om någon säger sig vara Gud måste han avfärdas eller tros.

Men Jesus avkräver ingen blind tro. Tvärtom är hans ord till de första lärjungarna ungefär: - Kom och se efter själva. Först efter en lång tid ställer han frågan: - Vem säger ni att jag är? (Matt 16:15)

Samtala gärna vidare om detta? Vad menar C.S. Lewis? Håller du med honom?

Sist av allt ska vi tänka omkring några tillämpningar av gudsnamnet ”Jag är”. Kanske har vi ibland en tendens att tänka på Gud som ”Jag var” eller ”Jag kommer att bli”. Det kanske är enklare ibland att tro på det som Jesus gjorde på ”Bibelns tid” och på det som han ska göra en gång i framtiden, vid sin återkomst, eller i evigheten, än att ta in hans närvaro, makt och tröst här och nu, rakt in i våra egna liv och in i vår egen kamp med vardagsliv och bekymmer. Men han presenterar sig ändå som ”Jag är”. Inte sant? Vad betyder det för oss?

Läs dessa verser:

Jes 41:10 - Vad säger versen om Guds relation till dig idag?

Jes 41:13 – Var är Gud just nu?

Jes 45:5 – Vad gör Gud just nu?

Matt 28:20 – Vem är Gud med just nu?

Joh 11:21-25. Marta och Maria sörjer. De uttrycker att Jesus hade kunnat hjälpa dem tidigare och att Jesus en dag ska hjälpa dem. Men Jesus svarar dem: - Jag är... Nu... Här...

Kan du känna igen denna tendens att skjuta Guds makt till dåtid och framtid från ditt eget liv? Vad är det Jesus säger oss?

Vem är han idag, enligt Hebr 13:8?

Tid för bön och förbön

Matt 18:20 – Var håller Jesus hus, just nu?

Låt oss tacka Gud för hans närvaro... här och nu. Eftersom han är hos oss kan vi också be för varandra.

Att ta med hem

Nästa gång vi möts ska vi börja studera Jesu sju ”Jag är” utsagor. I Johannesevangeliet säger Jesus nämligen sju ting om sig själv, där han också använder de kodade orden ”Jag är”. Vid sju tillfällen kommer vi att läsa och samtala omkring dessa självpresentationer. Du finner dem i Joh 6:48, 8:12; 10:9; 10:11; 11:25; 14:6; 15:1.

Under veckan som kommer kan du tänka vidare på Guds namn: Jahve, ”Jag är”. Tänk på Guds närvaro här och nu. Försök påminna dig så ofta du kan att Gud är med dig, och tacka honom för det. Lägg märke till hur det lyfter blicken, rätar ryggen och förändrar tanken.